UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu kahdeksas jaosto)

8 päivänä maaliskuuta 2012*

Kumoamiskanne — Valtiontuki — Tukiohjelma, jonka perusteella omistusosuuden hankkimisesta ulkomaisissa kohteissa johtuva liikearvo voidaan kirjata kuluksi — Päätös, jossa tukiohjelma todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi mutta jossa ei määrätä tukia takaisin perittäviksi — Täytäntöönpanotoimenpiteitä edellyttävä toimi — Toimi ei koske kantajaa erikseen — Tutkimatta jättäminen

Asiassa T-221/10,

Iberdrola, SA, kotipaikka Bilbao (Espanja), edustajinaan asianajajat J. Ruiz Calzado, M. Núñez-Müller ja J. Domínguez Pérez,

kantajana,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään R. Lyal ja C. Urraca Caviedes,

vastaajana,

jossa on kyse Espanjan soveltamasta, omistusosuuden hankkimisesta ulkomaisissa kohteissa johtuvan liikearvon kirjaamisesta kuluksi C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) 28.10.2009 tehdyn komission päätöksen 2011/5/EY (EUVL 2011, L 7, s. 48) 1 artiklan 1 kohdan kumoamista koskevasta vaatimuksesta,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu kahdeksas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja L. Truchot (esittelevä tuomari) sekä tuomarit M. E. Martins Ribeiro, N. Wahl, S. Soldevila Fragoso ja H. Kanninen,

kirjaaja: apulaiskirjaaja B. Pastor,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 24.10.2011 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: espanja.

tuomion

Asian tausta

1 Euroopan parlamentin jäsenet esittivät useilla vuosien 2005 ja 2006 aikana esittämillään kirjallisilla kysymyksillä (E-4431/05, E-4772/05, E-5800/06 ja P-5509/06) Euroopan yhteisöjen komissiolle tiedusteluja Espanjan yhtiöverolain 12 §:n 5 momenttiin verotuksellisista, hallinnollisista ja sosiaalisista toimenpiteistä 27.12.2001 annetulla Espanjan lailla 24/2001 (Ley 24/2001, de Medidas Fiscales, Administrativas y del Orden Social; BOE nro 313, 31.12.2001, s. 50493) lisätyn ja uudistetun yhtiöverolain hyväksymisestä 5.3.2004 annettuun kuninkaan asetukseen 4/2004 (Real Decreto Legislativo 4/2004, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades; BOE nro 61, 11.3.2004, s. 10951) otetun ohjelman (jäljempänä riidanalainen tukiohjelma) luokittelemisesta valtiontueksi. Komissio vastasi kysymyksiin pääasiallisesti, että sillä olevien tietojen perusteella riidanalainen tukiohjelma ei näyttänyt kuuluvan valtiontukisääntöjen soveltamisalaan.

2 Komissio kehotti Espanjan viranomaisia 15.1. ja 26.3.2007 lähettämillään kirjeillä toimittamaan sille tietoja riidanalaisen tukiohjelman ulottuvuuden ja vaikutusten arvioimista varten. Espanjan kuningaskunta toimitti pyydetyt tiedot komissiolle 16.2. ja 4.6.2007 lähettämillään kirjeillä.

3 Yksityinen toimija, jonka mukaan riidanalaista tukiohjelmaa oli pidettävä yhteismarkkinoille soveltumattomana valtiontukena, teki 28.8.2007 faksitse komissiolle kantelun.

4 Komissio aloitti 10.10.2007 tekemällään päätöksellä (tiivistelmä EUVL C 311, s. 21) muodollisen tutkintamenettelyn riidanalaisesta tukiohjelmasta.

5 Espanjan kuningaskunta esitti 5.12.2007 lähettämällään kirjeellä komissiolle huomautuksensa muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista koskevasta päätöksestä. Lisäksi 32 asianomaista kolmatta osapuolta, mukaan lukien kantajana oleva Iberdrola, SA, esitti komissiolle huomautuksia 18.1. ja 16.6.2008 välisenä aikana. Espanjan kuningaskunta esitti 30.6.2008 ja 22.4.2009 lähettämillään kirjeillä näkemyksensä asianomaisten kolmansien osapuolten huomautuksista.

6 Espanjan viranomaisten kanssa pidettiin teknisluonteiset kokoukset 18.2.2008, 12.5.2009 ja 8.6.2009. Asiassa pidettiin myös muita teknisluonteisia kokouksia, joihin osallistuivat tietyt mainituista 32 asianomaisesta kolmannesta osapuolesta.

7 Espanjan kuningaskunta toimitti komissiolle lisätietoja 14.7.2008 päivätyllä kirjeellä ja 16.6.2009 lähetetyllä sähköpostiviestillä.

8 Komissio päätti menettelyn Euroopan unionissa toteutettuja omistusosuuksien hankkimisia koskevilta osin Espanjan soveltamasta, omistusosuuden hankkimisesta ulkomaisissa kohteissa johtuvan liikearvon kirjaamisesta kuluksi C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) 28.10.2009 tehdyllä komission päätöksellä 2011/5/EY (EUVL 2011, L 7, s. 48; jäljempänä riidanalainen päätös).

9 Riidanalaisessa päätöksessä todetaan riidanalainen tukiohjelma, joka koostuu verotuksellisesta edusta, jonka perusteella espanjalaiset yhtiöt voivat kirjata omistusosuuden hankkimisesta ulkomaisissa yhtiöissä johtuvan rahallisen liikearvon kuluksi, yhteismarkkinoille soveltumattomaksi siltä osin kuin sitä sovelletaan Euroopan unioniin sijoittautuneissa yhtiöissä hankittuihin omistusosuuksiin.

10 Riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaan riidanalaista tukiohjelmaa voidaan kuitenkin edelleen soveltaa luottamuksensuojan periaatteen nojalla omistusosuuksien hankkimisiin, jotka on toteutettu ennen kuin muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista koskeva päätös julkaistiin

Euroopan unionin virallisessa lehdessä 21.12.2007, ja omistusosuuksien hankkimisiin, joiden toteuttamisesta, joka edellyttää lupaa sääntelyviranomaiselta, jolle on ilmoitettu toimenpiteestä ennen 21.12.2007, on sovittu peruuttamattomasti ennen tätä ajankohtaa.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

11 Kantaja nosti nyt käsiteltävän kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 18.5.2010 toimittamallaan kannekirjelmällä.

12 Komissio esitti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 30.9.2010 toimittamallaan asiakirjalla unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan mukaisen oikeudenkäyntiväitteen.

13 Kantaja esitti 16.11.2010 huomautuksensa komission esittämästä oikeudenkäyntiväitteestä.

14 Työjärjestyksen 14 artiklan nojalla ja kahdeksannen jaoston ehdotuksesta unionin yleinen tuomioistuin päätti osapuolia kuultuaan siirtää asian laajennetun ratkaisukokoonpanon käsiteltäväksi.

15 Unionin yleinen tuomioistuin (laajennettu kahdeksas jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn komission oikeudenkäyntiväitteestä lausumista ja kysymysten esittämistä asianosaisille varten. Asianosaiset vastasivat kysymyksiin asetetuissa määräajoissa.

16 Asianosaisten lausumat ja vastaukset unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 24.10.2011 pidetyssä istunnossa.

17 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 1 kohdan

— hylkää komission esittämän oikeudenkäyntiväitteen

— määrää, että oikeudenkäyntiä on jatkettava, ja asettaa komissiolle vastinekirjelmän toimittamista varten määräajan, jota ei voida pidentää, kun otetaan huomioon se, että menettely on jo pitkittynyt kohtuuttomasti

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

18 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

19 Kantaja vaatii huomautuksissaan oikeudenkäyntiväitteestä lisäksi unionin yleistä tuomioistuinta prosessinjohtotoimena yhtäältä kehottamaan komissiota toimittamaan Espanjan kuningaskunnalle tutkintamenettelyn kuluessa osoittamansa tiedonsaantipyynnöt, jotka koskivat riidanalaista tukiohjelmaa käyttäneitä verovelvollisia, sekä tämän antamat vastaukset ja toisaalta ilmoittamaan, oliko komissio voinut tietää riidanalaisen tukiohjelman edunsaajien tarkan lukumäärän lokakuuhun 2009 saakka ja kyennyt yksilöimään nämä edunsaajat.

Oikeudellinen arviointi

20 Komissio väittää, että nyt käsiteltävä kanne on jätettävä tutkimatta sen vuoksi, ettei kantaja ole osoittanut oikeussuojan tarvettaan eikä sitä, että riidanalainen päätös koski sitä erikseen.

21 On syytä tutkia aluksi komission toiseksi esittämä oikeudenkäyntiväite.

22 SEUT 263 artiklan neljännen kohdan mukaan ”luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi ensimmäisessä ja toisessa kohdassa määrätyin edellytyksin nostaa kanteen hänelle osoitetusta säädöksestä tai säädöksestä, joka koskee häntä suoraan ja erikseen, sekä sääntelytoimesta, joka koskee häntä suoraan ja joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä”.

23 Koska riidanalainen päätös tehtiin muodollisen tutkintamenettelyn seurauksena eikä sitä ole osoitettu kantajalle, sitä, koskeeko kyseinen toimi kantajaa erikseen, on arvioitava asiassa 25/62, Plaumann vastaan komissio, 15.7.1963 annetussa tuomiossa (Kok., s. 197, Kok. Ep. I, s. 181) vahvistettujen arviointiperusteiden perusteella. Kantajan on siis osoitettava, että riidanalainen päätös vaikuttaa siihen sille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella se erottuu kaikista muista ja se voidaan täten yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu (ks. vastaavasti asia C-298/00 P, Italia v. komissio, tuomio 29.4.2004, Kok., s. I-4087, 36 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

24 Kantaja vetoaa ensisijaisesti lähinnä asemaansa riidanalaisen tukiohjelman edunsaajana osoittaakseen, että riidanalainen päätös, jossa kyseinen tukiohjelma todetaan laittomaksi ja yhteismarkkinoille soveltumattomaksi, koskee sitä erikseen.

25 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yritys ei voi pääsääntöisesti nostaa kumoamiskannetta toimialakohtaisen tukiohjelman kieltämisestä tehdystä komission päätöksestä, jos päätös koskee tätä yritystä vain sen takia, että yritys toimii kyseisellä alalla ja on mahdollisesti kyseisen tukiohjelman edunsaaja. Tällainen päätös on nimittäin kyseisen yrityksen kannalta yleisesti sovellettava toimenpide, joka koskee objektiivisesti määriteltyjä tilanteita ja jonka oikeusvaikutukset kohdistuvat yleisesti ja abstraktisti määriteltyyn henkilöryhmään (ks. em. asia Italia v. komissio, tuomion 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja asia T-309/02, Acegas v. komissio, tuomio 11.6.2009, Kok., s. II-1809, 47 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

26 Silloin, kun asianomainen päätös ei koske kantajana olevaa yritystä vain siksi, että yritys toimii kyseisellä alalla ja on mahdollisesti kyseisen tukiohjelman edunsaaja, vaan myös siksi, että se on tosiasiallisesti saanut tämän tukiohjelman mukaisesti myönnetyn yksittäisen tuen, jonka komissio oli määrännyt takaisin perittäväksi, kyseinen päätös kuitenkin koskee sitä erikseen ja sen päätöksestä nostama kanne on otettava tutkittavaksi (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat C-15/98 ja C-105/99, Italia ja Sardegna Lines v. komissio, tuomio 19.10.2000, Kok., s. I-8855, 34 ja 35 kohta ja asia T-75/03, Banco Comercial dos Açores v. komissio, tuomio 10.9.2009, 44 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

27 On siis selvitettävä, onko kantaja riidanalaisessa päätöksessä tarkoitetun tukiohjelman tukijärjestelmän perusteella myönnetyn ja komission takaisin perittäväksi määräämän yksittäisen tuen tosiasiallinen saaja (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat C-71/09 P, C-73/09 P ja C-76/09 P, Comitato ”Venezia vuole vivere” ym. v. komissio, tuomio 9.6.2011, Kok., . I-4727, 53 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

28 Tältä osin kantaja totesi ensinnäkin, että se oli hankkinut kreikkalaisen Metal Industry of Arcadia C. Rokas, SA -konsernin osuuksia vuosina 2008 ja 2009 ja että riidanalaisessa päätöksessä määrätään takaisin perittäväksi edunsaajien 21.12.2007 jälkeen toteutettujen liiketoimiin liittyvät tuet. Toiseksi kantaja väittää, että päätös koskee sitä erikseen myös ennen 21.12.2007 toteutettujen liiketoimien perusteella.

29 Liiketoimista, jotka on toteutettu 21.12.2007 jälkeen, on todettava, ettei kantaja esitä mitään seikkoja, jotka osoittaisivat, että riidanalaista tukiohjelmaa sovellettiin sen omistusosuuksien hankkimisiin mainitussa kreikkalaisessa konsernissa. Kantaja mainitsi kirjelmissään siis ainoastaan aikomukseensa soveltaa mainittua tukiohjelmaa ja vahvisti istunnossa, ettei se ollut jättämissään veroilmoituksissa vaatinut tukiohjelman soveltamista.

30 Kantaja ei tämän perusteella siis ole erilaisessa tilanteessa kuin mikä tahansa muu yritys, joka on toteuttanut liiketoimen, johon riidanalaista tukiohjelmaa voidaan soveltaa, ja joka on siis mainitun tukiohjelman mahdollinen muttei tosiasiallinen edunsaaja (ks. vastaavasti em. asia Acegas v. komissio, tuomion 51–54 kohta). Riidanalaisen päätöksen ei näin ollen voida katsoa koskevan kantajaa erikseen 21.12.2007 jälkeen toteutettujen liiketoimien perusteella.

31 Kantaja on sen sijaan osoittanut olleensa riidanalaisen tukiohjelman tosiasiallinen edunsaaja 21.12.2007 jälkeen toteutettuja liiketoimia koskevilta osin. Kantaja näet liitti huomautuksiinsa oikeudenkäyntiväitteestä asiakirjan, joka osoittaa sen soveltaneen riidanalaista tukiohjelmaa erinäisiin sijoituksiin, joista yksi oli toteutettu 23.4.2007 Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneessa yhtiössä ja muut 1.12.2004 ja 1.12.2005 Kreikkaan sijoittautuneessa yrityksessä. Riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 2 kohdan ja 4 artiklan 1 kohdan mukaan päätöksessä tarkoitettu takaisinperimisvelvollisuus ei kuitenkaan koske kantajaa.

32 Kantaja väittää tältä osin ensinnäkin, ettei sellaisen toimen, jolla tuki todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi, voida katsoa koskevan kantajaa erikseen ainoastaan siinä tapauksessa, että siinä määrätään asianomainen tuki takaisin perittäväksi. Kantaja katsoo, että toimi koskee sitä nyt käsiteltävässä asiassa erikseen sen vuoksi, että se kuuluu edunsaajien muodostamaan suljettuun piiriin ja että edunsaajien määrä tarkka lukumäärä oli määritelty ja todennettavissa riidanalaisen päätöksen tekemishetkellä. Kantaja pyysi tältä osin unionin yleistä tuomioistuinta toteuttamaan edellä 19 kohdassa tarkoitetun prosessinjohtotoimenpiteen. Kantajan mukaan sen aktiivinen osallistuminen muodolliseen tutkintamenettelyyn, mitä osoittaa erityisesti riidanalaisen päätöksen 11 perustelukappaleessa mainittu kantajan edustajien ja komission välillä 16.4.2008 pidetty kokous, ja riidanalaisen päätöksen 2 perustelukappaleessa esitetty maininta kantajan hankkimista omistusosuuksista Scottish Power -yhtiössä osoittaa, että kantajan erityistilanne otettiin huomioon ja päätös siis koskee kantajaa erikseen.

33 Aluksi on muistettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan se, että on mahdollista määritellä jollakin tarkkuudella niiden oikeussubjektien lukumäärä, joihin toimea sovelletaan, tai jopa yksilöidä nämä oikeussubjektit, ei mitenkään merkitse sitä, että toimi koskisi näitä oikeussubjekteja erikseen, jos on selvää – kuten nyt käsiteltävässä asiassa – että toimea sovelletaan siinä objektiivisesti määritellyn oikeudellisen tilanteen tai tosiseikaston perusteella (ks. vastaavasti asia C-451/98, Antillean Rice Mills v. neuvosto, tuomio 22.11.2001, Kok., s. I-8949, 52 kohta ja asia T-292/02, Confservizi v. komissio, tuomio 11.6.2009, Kok., s. II-1659, 53 kohta). Näin ollen ei ole syytä määrätä prosessinjohtotoimea, jota kantaja haki lähinnä sen selvittämiseksi, kykenikö komissio yksilöimään riidanalaisen tukiohjelman edunsaajat.

34 Oikeuskäytännössä on toki myönnetty, että toimi voi koskea kantajaa erikseen sen vuoksi, että se on osallistunut aktiivisesti menettelyyn, jonka seurauksena riidanalainen toimi on toteutettu. Tällöin on kuitenkin ollut kyse erityistilanteista, joissa kantajalla oli selvästi rajattu ja kiinteästi päätöksen tavoitteeseen liittyvä neuvotteluasema, minkä takia kantaja oli tosiasiallisessa tilanteessa, jonka perusteella se voitiin erottaa kaikista muista henkilöistä (ks. vastaavasti asia C-319/07 P, 3F v. komissio, tuomio 9.7.2009, Kok., s. I-5963, 85–95 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

35 Nyt käsiteltävässä asiassa kantaja on kuitenkin ainoastaan esittänyt 31 muun asianomaisen osapuolten tavoin huomautuksia, ja sen edustajat ovat muiden asianomaisten kolmansien osapuolten edustajien tavoin osallistuneet komission kanssa 16.4.2008 pidettyyn kokoukseen. Tällaisilla seikoilla ei voida osoittaa, että kantajalla olisi ollut neuvotteluasema, jonka perusteella toimen voitaisiin katsoa koskevan sitä erikseen.

36 Vaikka kantaja väittää, että sen osallistuminen muodolliseen tutkintamenettelyyn ja riidanalaiseen päätökseen sisältyvä maininta sen Scottish Powerissa hankkimista omistusosuuksista osoittavat, että sen erityistilannetta käsiteltiin perusteellisissa neuvotteluissa siten, että kyseisen toimen voidaan katsoa koskevan sitä erikseen asiassa T-9/98, Mitteldeutsche Erdöl-Raffinerie v. komissio, 22.11.2001 annetun tuomion (Kok., s. II-3367) mukaisesti, se ei esitä sellaisia seikkoja, joiden perusteella sen tilannetta voitaisiin pitää mainitussa asiassa annetun tuomion antamiseen johtaneeseen tilanteeseen rinnastettavana tilanteena.

37 Edellä mainitussa asiassa Mitteldeutsche Erdöl-Raffinerie vastaan komissio annetussa tuomiossa (80–82 kohta) Saksan verolainsäädännön säännös, jonka komissio totesi yhteismarkkinoille soveltumattomaksi, oli annettu muun muassa kantajan tilanteen erityispiirteiden huomioimiseksi. Kantajan erityistilannetta käsiteltiin Saksan hallituksen ja kantajan emoyhtiön esittämissä kirjallisissa huomautuksissa sekä tämän lisäksi myös Saksan hallituksen ja komission välisissä perusteellisissa neuvotteluissa. Saksan hallitus ehdotti lisäksi komissiolle, että se soveltaisi riidanalaista säännöstä ainoastaan kantajaan ja ilmoittaisi erikseen kaikista muista säännöksen soveltamistapauksista. Riidanalaisessa päätöksessä komissio oli nimenomaisesti tarkastellut tätä ehdotusta ja ilmoittanut syyt, joiden vuoksi ehdotusta ei voitu hyväksyä.

38 Nyt käsiteltävässä asiassa kantaja ei kuitenkaan ole esittänyt mitään seikkoja, jotka osoittaisivat kyseen olevan erityistilanteesta, jota olisi käsitelty Espanjan hallituksen ja komission välisissä perusteellisissa neuvotteluissa. Mitään epäilystä ei ole myöskään siitä, että riidanalaista tukiohjelmaa ei toteutettu kantajan väitetyn erityistilanteen huomioimiseksi. Myöskään se seikka, että riidanalaisen päätöksen 2 perustelukappaleessa mainitaan kantajan ostaneen Scottish Powerin osakkeita, ei merkitse, että kantajan erityistilanne olisi otettu huomioon, sillä tämä on esitetty ainoastaan esimerkinomaisena mainintana.

39 Kantaja väittää toiseksi, että ennen 21.12.2007 toteutettujen liiketoimien jättäminen takaisinperimisvelvollisuuden soveltamisalan ulkopuolelle luottamuksensuojan periaatteen nojalla ei yhtäältä ole lopullista sen vuoksi, että Deutsche Telekom on nostanut asiassa T-207/10 kanteen riidanalaisen päätöksen päätösosan tästä kohdasta, eikä se toisaalta sido kansallisia tuomioistuimia niiden käsitellessä kantajan kilpailijoiden nostamia kanteita.

40 Kuten komissio perustellusti toteaa, kantaja sekoittaa näissä väitteissään keskenään tutkittavaksi ottamisen edellytyksenä olevan vaatimuksen siitä, että toimi koskee kantajaa erikseen, ja oikeussuojan tarpeen. Vaikka oikeussuojan tarve voidaan osoittaa muun muassa sillä, että kansallisissa tuomioistuimissa on nostettu kanteita sen jälkeen, kun kanne on nostettu unionin yleisessä tuomioistuimessa (yhdistetyt asiat T-309/04, T-317/04, T-329/04 ja T-336/04, TV 2/Danmark A/S ym. v. komissio, tuomio 22.10.2008, Kok., s. II-2935, 78–82 kohta), sitä, koskeeko toimenpide luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä erikseen, arvioidaan kanteen nostamishetkellä, ja se riippuu ainoastaan riidanalaisesta päätöksestä. Päätös, jolla tuki todetaan yhteismarkkinoille soveltumattomaksi ja määrätään takaisin perittäväksi ja joka koskee luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä erikseen, koskee edelleen tätä henkilöä erikseen, vaikka sittemmin kävisi ilmi, ettei siltä vaadita kyseisen tuen takaisin maksamista (ks. vastaavasti em. asia Comitato ”Venezia vuole vivere” ym. v. komissio, tuomion 56 kohta ja julkisasiamies Trstenjakin samassa asiassa antama ratkaisuehdotus, Kok., s. I-4727, 81 ja 82 kohta).

41 On lisäksi muistutettava, että jotta riidanalainen toimi koskisi kantajaa erikseen, tämän on osoitettava kuuluvansa suljettuun piiriin eli ryhmään, jonka jäsenten määrä ei riidanalaisen toimen toteuttamisen jälkeen voi enää kasvaa (ks. vastaavasti asia C-152/88, Sofrimport v. komissio, tuomio 26.6.1990, Kok., s. I-2477, 11 kohta ja yhdistetyt asiat C-182/03 ja C-217/03, Belgia ja Forum 187 v. komissio, tuomio 22.6.2006, Kok., s. I-5479, 63 kohta).

42 Tästä seuraa, että nyt käsiteltävässä asiassa riidanalaisen päätöksen ei voida katsoa koskevan kantajaa erikseen sen perusteella, että unionin yleinen tuomioistuin mahdollisesti kumoaa kyseisen päätöksen 1 artiklan 2 kohdan ja että kantajan saamat riidanalaiset tuet peritään tämän seurauksena takaisin, eikä

myöskään kansallisissa tuomioistuimissa nostettujen kanteiden perusteella, jotka sitä paitsi ovat pelkästään hypoteettisia, sillä kantaja on unionin yleisen tuomioistuimen kirjallisiin kysymyksiin ja istunnossa esittämiin kysymyksiin antamissaan vastauksissa myöntänyt, ettei kansallisessa tuomioistuimessa ollut nostettu kanteita.

43 Siltä osin kuin kantaja tukeutuu asiassa T-207/10 nostettuun kanteeseen sen väitteensä tueksi, jonka mukaan siltä evätään oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan, jos sen ei sallita riitauttaa itseään koskevaa kielteistä osaa riidanalaisen päätöksen päätösosasta mutta samalla otetaan kanne tutkittavaksi riidanalaisen päätöksen päätösosan kantajalle myönteistä osaa koskevilta osin, on muistutettava, että unioni on oikeusunioni, jossa sen toimielimet ovat sellaisen valvonnan alaisia, jonka kohteena on niiden toimien yhteensopivuus perussopimuksen ja perusoikeudet sisältävien yleisten oikeusperiaatteiden kanssa. Näin ollen yksityisten on voitava saada tehokasta oikeussuojaa niille unionin oikeusjärjestyksen mukaan kuuluvien oikeuksien osalta. Nyt käsiteltävässä tapauksessa kantajaa ei kuitenkaan missään tapauksessa ole jätetty täysin ilman tehokasta oikeussuojaa tuomioistuimissa. Vaikka nimittäin käsiteltävänä oleva kanne jätetään tutkimatta, mikään ei estä kantajaa ehdottamasta kansalliselle tuomioistuimelle sen käsitellessä asioita, joiden vireilläoloon kantaja vetoaa ja joissa sen mukaan vedotaan kanneperusteisiin, joilla voidaan saattaa riidanalainen päätös kyseenalaiseksi siltä osin kuin kantajalle ei johdu siitä palauttamisvelvoitetta, että kyseinen kansallinen tuomioistuin esittäisi SEUT 267 artiklan nojalla ennakkoratkaisupyynnön riidanalaisen päätöksen pätevyydestä siltä osin kuin siinä todetaan riidanalainen tukiohjelma yhteismarkkinoille soveltumattomaksi (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat T-443/08 ja T-455/08, Freistaat Sachsen ym. v. komissio, tuomio 24.3.2011, Kok., s. II-1311, 55 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

44 Edellä todetusta seuraa, ettei riidanalainen päätös koske kantajaa erikseen.

45 Kantaja väittää toissijaisesti, että SEUT 263 artiklan neljännen kohdan viimeisen osan mukaan sen ei tarvitse osoittaa riidanalaisen päätöksen koskevan sitä erikseen. Kantajan mukaan riidanalaista päätöstä on nimittäin pidettävä sääntelytoimena, joka koskee kantajaa suoraan ja joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä.

46 Nyt käsiteltävässä asiassa riidanalaista päätöstä ei voida luokitella toimeksi, joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä. Riidanalaisen päätöksen 6 artiklan 2 kohdassa nimittäin viitataan siihen, että on toteutettava ”päätöksen [täytäntöön panemiseksi] – – kansallisia toimenpiteitä] – – siihen saakka, kun [riidanalaisen] tukiohjelman nojalla myönnetyn tuen takaisinperintä on saatettu loppuun”. Ne, joille nämä toimenpiteet on osoitettu, voivat riitauttaa nämä kansallisessa tuomioistuimessa.

47 Kantaja voi sitä paitsi riitauttaa nämä toimenpiteet siinä tapauksessa, että tuki peritään takaisin kantajalta – sen esittämän tavoin (ks. edellä 39 kohta) – takaisinperimisvelvollisuuden toteuttamiseksi. Kuten komissio istunnossa totesi, riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanotoimenpiteet eivät myöskään rajoitu ainoastaan takaisinperintätoimiin, vaan niihin lukeutuvat myös kaikki ne toimenpiteet, joilla päätöksen yhteismarkkinoille soveltamattomuutta koskeva päätös pannaan täytäntöön, eli muun muassa toimenpide, jolla hylätään kyseistä verotuksellista etua koskeva hakemus ja joka sekin on kantajan riitautettavissa kansallisessa tuomioistuimessa. Näin ollen on hylättävä kantajan väite, jonka mukaan riidanalainen päätös ei vaikutuksensa tuottaakseen edellytä eikä vaadi täytäntöönpanotoimenpiteitä sen vuoksi, että kyseinen päätös automaattisesti estää sen, että riidanalaisen tukiohjelman soveltamista sen edunsaajiin Espanjan kuningaskunnassa jatkettaisiin.

48 Tästä seuraa, että riidanalainen päätös edellyttää täytäntöönpanotoimenpiteitä ja kantajan toissijaisesti esittämä väite, joka perustuu SEUT 263 artiklan neljännen kohdan viimeiseen osaan, on hylättävä ilman, että on tarpeen ratkaista, onko kyseisen päätös luonteeltaan sääntelytoimi.

49 Kaiken edellä esitetyn perusteella kanne on siis jätettävä tutkimatta, eikä ole tarpeen tutkia komission ensimmäistä oikeudenkäyntiväitettä, joka perustuu siihen, ettei kantajalla ole oikeussuojan tarvetta.

Oikeudenkäyntikulut

50 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, se on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut komission vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu kahdeksas jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Iberdrola, SA velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Truchot Martins Ribeiro Wahl

Soldevila Fragoso Kanninen

Julistettiin Luxemburgissa 8 päivänä maaliskuuta 2012.

Allekirjoitukset